

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 1 năm 2021

Số 533

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Duyên lành đến là sao ?
- 2) Muốn cho trí tâm được thanh tịnh thì phải làm sao ?
- 3) Muốn đạt tới sự quân bình thì phải làm sao ?
- 4) Làm sao giải tỏa được uất khí ?
- 5) Làm thế nào cho khối óc khỏi loạn ?
- 6) Tại sao lòng tham của loài người đều không đáy?
- 7) Muốn cảm thức sự thật thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Cairns 23/ 3/ 03 3h45 am 1) Hỏi: Duyên lành đến là sao ? Đáp: Duyên lành đến là mọi việc đều được toại nguyện. Kệ: Duyên lành đến mọi việc an yên Uyển chuyển không thông trí lại hiền Trí tuệ dung hòa không rắc rối Bình tâm tu tiến chẳng lo phiền.	Cairns 24/ 3/ 03 2h00 am 2) Hỏi: Muốn cho trí tâm được thanh tịnh thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn cho trí tâm thanh tịnh thì phải siêng năng hành pháp. Kệ: Thức tâm hành pháp sống chuyên cần Tiến hóa không ngừng thọ pháp ân Giải tỏa phiền ưu phiền chuyển cần Thành tâm tu luyện tự phân tâm.
Cairns 25/ 3/ 03 7h25 am 3) Hỏi: Muốn đạt tới sự quân bình thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn đạt tới sự quân bình thì phải tự khai thức bình đẳng. Kệ: Quân bình tự đạt trí tâm yên Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền Nguyên lý trời ban tự giải bàn Cảm thông thiên địa tự tâm an.	Cairns 26/ 3/ 03 3h14 am 4) Hỏi: Làm sao giải tỏa được uất khí ? Đáp: Thưa thường xuyên dùng ý niệm A Di Đà Phật thì mới giải tỏa được uất khí trong nội tâm. Kệ: Trật tự liên hồi tự tiến thân Quy nguyên giếng mối tránh sai lầm Toàn thân quy hội duyên trời độ Chuyển hóa tự tâm nguyện góp phần.
Cairns 27/ 3/ 03 4h39 am 5) Hỏi: Làm thế nào cho khối óc khỏi loạn ? Đáp: Thưa siêng năng niệm Phật thì thần kinh khối óc sẽ được quân bình và ổn định. Kệ: Thành tâm tự cứu mọi sự yên Uất khí không còn tự vượt xuyên Đời đạo song tu tự giải mù Quân bình tâm đạo hồn an du.	Cairns, 28/03/03 7:05 AM 6) Hỏi: Tại sao lòng tham của loài người đều không đáy? Đáp: Thưa lòng tham của loài người tin nơi sự có thật mà thôi. Kệ: Tin nơi chơn lý không thay đổi Tiến hóa vô cùng chuyển tiến rời Sự thật không còn thay đổi nơi Vô cùng tiến hóa tự cảm rời.
Cairns, 29/03/03 7:45 AM 7) Hỏi: Muốn cảm thức sự thật thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn cảm thức sự thật thì phải dẫn thân thực hành. Kệ: Thành tâm thực hành tự hướng thanh Quy nguyên giếng mối dẫn thân hành Chơn thành tu học pháp phân ranh Giải tiến không ngừng tự thức thanh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 7

Mẹ thương mẹ bảo con hòa
Học cho mình đạo thật thà cảm giao
Tình thương thực hiện tự rào
An ninh sẵn có nơi nào cũng yên.

Thương con chuyển hóa ra vào
Lúc nào cũng muốn con ao ước tình
Tình thương Trời Phật tự mình
Thực hành đắc đạo tâm mình đạo đời.

Mẹ thương mẹ dạy ôn tồn
Giúp con tiến hóa vượt cơn si mê
Muốn con sớm hướng lộn về
Huy hoàng nguồn cội muôn bề yên vui.

Vì con mẹ phải thật thà
Xin ơn Trời Phật phân hòa với con
Khai thông tiến triển ni non
Đường mòn Tiên Phật vẫn còn tro trơ.

Montreal, ngày 23-2-1980

“Mẹ thương mẹ bảo con hòa”: Mẹ Tình Thương luôn luôn kêu gọi các con phải hòa trong thương yêu.

“Học cho mình đạo thật thà cảm giao”: Học cho quân bình tư tưởng, phải buông bỏ những sự tối tăm lưu manh trong đầu óc của các bạn để cảm giao trong thực tình.

“Tình thương thực hiện tự rào”: Tình thương mà chúng ta thực hiện được rồi thì tự rào, tay nắm tay để tiến hóa.

“An ninh sẵn có nơi nào cũng yên”: Nơi nào cũng tốt hết, nơi nào cũng yên ổn. Nếu không thực hiện được tình thương thì chẳng có nơi nào yên. Người tu không cần sắt thép làm hàng rào, nhưng cần tình thương và đạo đức lập rào an ninh. Rõ định luật sanh trụ hoại diệt, thì chỉ có tình thương và đạo đức là khí giới sắc bén nhất để bảo vệ an ninh từ đời qua đạo.

“Thương con chuyển hóa ra vào”: Cho con có cơ hội thay đổi sự hung hăng của con, để trở lại sự thanh nhẹ. Ở ban đêm cũng có sự giáo dục.

“Lúc nào cũng muốn con ao ước tình”: Lúc nào, cũng muốn con ao ước tình thương Trời Phật.

“Tình thương Trời Phật tự mình”: Trời Phật là gì? Trời là nhỏ nhất cũng là Ngài, lớn nhất cũng là Ngài, 24 giờ trên 24 không giờ nào Ngài rảnh, từ trước tới thanh để làm việc. Còn Phật cũng vậy, khổ hành mới đi tới, đạt tới thanh thì chúng ta biết được tình thương của Trời Phật tự mình. Tự mình là tự sửa mình, làm sao hòa hợp với Trời Phật. Ta cũng là Phật, ta cũng là Trời. Chúng ta chịu khổ hạnh không? Chúng ta không có vun bồi sân si bất chánh mà chúng ta tiến tới sự thanh giải của Trời Phật để tự mình.

“Thực hành đắc đạo tâm mình đạo đời”: Đắc đạo là gì? Để quân bình tư tưởng. Biết đời là gì, đạo là gì? Nơi nào cũng có thể tạo ra cảnh thiên đàng tốt đẹp.

Mẹ Tình Thương đã ban rải khắp nơi nơi sự thương yêu mến cảm vô biên để hóa giải sự tối tăm của con người, chuyển hóa trong tâm tư sống động của mỗi phần hồn. Cho nên khắp nơi, chúng ta thấy có vợ, có chồng, có mẹ có con, đều có sự thương yêu cảm động vô biên, mến cảm giúp cho con người tiến hóa. Biết hồi tưởng đến gia đình, dù cho hung hăng cách mấy cũng muốn có gia đình. Đó là tình thương của mẹ đã giúp cho mỗi phần hồn tự thức giác.

“Mẹ thương mẹ dạy ôn tồn”: Sự dạy của người mẹ, tình thương của Quan Âm, của Đức Mẹ ôn tồn, phóng thanh điển xuống các bạn. Trong lúc các bạn ngủ, trong lúc hành động, trong lúc tai nạn, nguy khốn có luồng thanh điển để cứu trợ.

“Giúp con tiến hóa vượt cơn si mê”: Bởi vì sự si mê càng ngày càng tăng trưởng lên. Nó che lấp sự phát triển của Chơn Ngã. Mẹ giúp lần lần để con tự vượt, ăn năn.

“Muốn con sớm hướng lộn về”: Muốn con sớm hướng trở lộn về cảnh huy hoàng là nguồn cội sẵn có. Bây giờ, các con thấy rõ các con có sự sáng

suốt, muốn hay là không là do mình quyết định. Cái muốn hay là không, cái sáng suốt ở đâu có? Đã có từ lâu chứ đâu phải bữa nay mới lượm được. Nó có từ lâu trong con rồi, trong cả càn khôn vũ trụ.

“Huy hoàng nguồn cội muôn bề yên vui”: Bây giờ, chúng ta trở về cảnh huy hoàng nguồn cội đó thì muôn bề chúng ta yên vui. Mẹ luôn luôn xoa dịu tâm hồn của con và đưa con đến nơi yên ổn để con tự khôi phục tâm linh hòa tiến trong chu trình tiến hóa. Thấy rõ chưa? Tình thương của mẹ, Mẹ Tình

Thương đã chịu đựng, dịu dặt. Cho nên chúng ta ra đời, mẹ cũng đã dịu dặt. Mẹ thế gian cũng đã dịu dặt chúng ta một cách rất tận tụy, ân cần, chịu một ngày mất bao nhiêu tiếng đồng hồ để hòa vui với con. Bây giờ, Mẹ Tình Thương càng nhiều nữa, 24 giờ trên 24, Người đã ở trong ta và ngoài ta, giúp ta tiến hóa từ giờ phút khắc.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam, ngày 08/02/2002

Kính thưa Ân Sư Cao Quý,

Con kính chúc sức khỏe Thầy cùng bửu quyến vạn an, các bạn đạo trong như ngoài nước tu hành tinh tấn và gia đình hạnh phúc.

Thưa Thầy, con tu hành xưa sau nay vậy, con thích tu ẩn giải thoát, vì được Tổ Thầy dạy cho cái Pháp, lấy đó công phu thực hành rõ ràng cái hiệu năng của nó trong giờ phút tọa thiền. Chỉ có siêng, kiên nhẫn. Đạo không tốt xấu, cao thấp, hay dở, cái pháp cũng vậy, do hành giả công phu tốt hay không. Tâm linh điển quang, do Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, cho hành giả nhiều cái hay siêu lý bất ngờ. Người học trò phải nắm cái pháp cho vững, tiến tu âm thầm thanh tịnh. Bạn tu chơn, nó tự nhiên vui vẻ hạnh phúc trong không, không vô cùng tận, vì chuyện đời không phải của mình, mặc dù mình ở đó mà nó không lay chuyển mình được. Nắm một pháp biết được vạn pháp, rất có lợi, làm chủ được thói hư tật xấu của mình thì biết được người, vì họ và ta đều có mang một thân giống nhau.

Thưa Thầy, ở Việt Nam, ở nước ngoài nhiều đạo nhiều pháp, nhưng có một, không để lý luận đánh lừa xí gạt mê tín dị đoan. Cái chơn lý ở đâu cũng sáng, đời nào xã hội nào cũng lấy đó làm gốc. Thế giới này là một ảo giác nay còn mai mất, chỉ có tâm linh trí huệ, phần hồn đời đời bất diệt. Tu là cội phúc, oan trái do "tham sân si hỷ nộ ái ố dục" mà ra. Hành giả quên - đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu - để tìm chơn lý (ở tâm không). Thương Thầy với số tuổi càng cao. Con ngộ đạo từ lúc gặp Thầy, 1975 đến nay, mỗi tháng, mỗi năm nó khác, tùy học trò, chớ nguyên lý có một. Hồi năm 73-75, học trò tu êm ái thanh tịnh, thiền đường trong TÂM. Bây giờ ồn ào tiền bạc thiền viện bên ngoài. Cái giải thoát vô điều kiện với Luân Hồi có tính toán. Con

chỉ ngồi cười cho sự làm phiền Thầy. Con tu trong cô đơn tẻ lạnh, thanh tịnh rất thích hợp tùy theo thời kỳ và trình độ. Thầy ơi, bạn đạo sau này họ hiểu lắm cái trụ một chỗ với cái tán. Trụ nó không không trong thanh điển đi lên. Còn tán nó đi xuống để có cái chùa vô vi sắc tướng; lúc đó Thầy còn sống mà phải nương theo hành giả, ở cái cảnh giả tạo xi măng cốt sắt. Thầy bảo tổ chức bên trong, mà lại xài bên ngoài. Tự do ai muốn hiểu sao cũng tốt. Ôi đời, học trò khỏi tu, cứ để Thầy tu Thầy vớt mình về Trời, cứ ủng hộ Ông tu tốt lắm rồi. Thương Thầy ở cái khuyên tu, có Pháp sẵn sàng, khỏi mua, khỏi tốn tiền - quy y Phật, Pháp, Tăng - chỉ công phu mà để lỡ duyên với Phật Vĩ Kiên rất lỗi.

Pháp Lý Vô Vi có một không hai. Thầy đắc pháp, truyền pháp, vô cùng có phước, ít gặp được ở thế gian này, thế mà hành giả lại thờ ơ. Công phu tốt, ta vui vẻ đi chùa, vô nhà thờ ở thánh thất, ta không bị lôi cuốn. Lấy pháp mà thực hành thì diệu pháp đưa hành giả tới chỗ rốt ráo – của ánh sáng điển quang tâm linh và thanh tịnh trong cái chết lúc còn sống sờ sờ, tâm thân an lạc – hạnh phúc nội tại khỏe vui cho đến lúc Thượng Đế cho bỏ xác trong định luật “Sanh Lão Bệnh Tử”.

Thưa Thầy tha thứ, con viết nhiều làm phiền Thầy. Con rất mong gặp Thầy, con ao ước điều đó. Mỗi lúc công phu, nắm Pháp thì Tổ Thầy ở bên con. Con nói rằng Phật Thánh Tiên sống mãi trong tâm mọi người, xác có hư bỏ, tâm hồn trí tuệ không hư, nó là ánh sáng hào quang bất diệt.

Lễ Thầy tam bái. Con kính chào Thầy
T A

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 16/03/2002

TA,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 08/02/2002 được biết con tu tiến bắt kịp nhịp điệu quy không giải tiến. Có Trời có Đất có Đạo là bình an tu tiến.

Mỗi mỗi đều do hành giả thực hành đứng đắn thì sẽ có kết quả ở tương lai. Con càng nhớ Thầy thì

con cần gặp chính con nhiều hơn, trong con có đầy đủ, chỉ có thực hành tự giải mà thôi.

Những triết lý mà con đã viết trong thư rất đúng. Tu chỉ có hành, không hành thì sẽ không có kết quả tốt.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰ
(tiếp theo)

Phật không đặt để ở riêng
Biết mình mới tiến giao liên Đất Trời
Niệm là tự thức chơn lời
Khai minh tâm đạo do Trời ân ban
Chẳng còn mê chấp bàng hoàng
Nằm trong khoa học mở đường thức tâm
Chớ nên vọng tưởng sai lầm
Gây thêm bán loạn chơn tâm bất hòa
Tự mình ý thức hiểu xa
Tương hòa tương ái phân ra đạo đời
Hào quang vô tận của Trời
Chiếu cho sáng suốt luận lời minh tâm
Vạn linh sáng suốt tiến tâm
Trong không mà có khai tầm vinh quang
Thực hành tự đặt mới an
Quán thông đời đạo khai đường tự đi
Minh tâm diện kiến hợp thì
Chẳng còn tăm tối chẳng vì bất chơn
Tránh sai dẹp cảnh thiệt hơn
Hòa thanh tự tiến chịu ơn Phật Trời
Đồng thanh tương ứng nơi nơi
Vô cùng khai triển rõ đời rõ ta
Tử sanh sanh tử tương hòa
Giáo tâm tự học minh xa hiểu gần

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.04 PHẨM KULAVAKA

35.CHUYỆN CON CHIM CÚT (Tiền Thân Vattaka)

Có cánh không bay được ...,

...
Ngài lại suy nghĩ: “Trong thế giới này, có công đức, thật sự có công đức. Có những vị trong quá khứ viên mãn thành tựu các hạnh Ba-la-mật, ngồi dưới gốc Bồ-đề, chứng Chánh Đẳng Giác, đầy đủ giới định tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, thành tựu chân lý, lân mẫn từ bi, nhẫn nhục tụ tập lòng thân ái, bình đẳng đối với tất cả chúng sanh, những vị Phật Nhất thiết trí. Có những công đức Pháp mà các vị ấy đã chứng đắc. Và ta có được một sự thật: Một tự tánh pháp hiện hữu. Do vậy, ta cần phải niệm các công đức đã được các Đức Phật quá khứ chứng đắc, nắm giữ tự tánh pháp về sự thật hiện có nơi ta, làm một hạnh chân đầy lui ngọn lửa, đem lại an toàn cho ta và cho các con chim còn lại”. Do vậy, bài kệ này được nói lên:

*Ở đời có giới đức,
Chân thật, tịnh, từ bi,
Chính với chân thật ấy
Ta sẽ làm một hạnh,
Hạnh chân thật vô thượng.
Hãy hướng niệm Pháp lực,
Niệm chư Phật quá khứ,
Dựa sức mạnh chân thật,
Ta làm hạnh chân thật.*

Rồi Bồ Tát niệm công đức chư Phật đã nhập Niết-bàn trong quá khứ, nhân danh tánh chân

thật hiện có trên tự thân, làm một hạnh chân thật, và đọc bài kệ:

*Có cánh không bay được,
Có chân không thể đi,
Cha mẹ đã bỏ ta,
Hỡi lửa, hãy đi lui!*

Khi Bồ Tát nói sự thật ấy, ngọn lửa đi trở lui khoảng mười sáu tầm (1 tầm = 1,8 m). Khi trở lui như vậy, lửa không đốt cháy khu rừng nó đi ngang qua và được dập tắt tại chỗ ấy, như bó đuốc nhúng vào nước.

Do vậy, bài kệ được nói như sau:

*Ta làm hạnh chân thật,
Màn lửa lớn lửa ngọn.
Đi lui mười sáu tầm
Như ngọn đuốc gặp nước.*

Trong suốt kiếp này, chỗ ấy không bị lửa đốt cháy, được gọi là thần thông tại trong một kiếp. Như vậy, Bồ Tát đã làm hạnh chân thật, và khi mạng chung, ngài đi theo nghiệp của mình.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Ta có sức mạnh không cho ngọn lửa cháy đến khu rừng này, mà thời xưa, khi làm chim cun cút con, Ta đã có sức mạnh của một hạnh chân thật.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư thuyết giảng các Sự thật. Cuối bài giảng, một số người chứng quả Dự lưu, một số người chứng quả Bất Lai, một số người chứng quả A-la-hán. Bậc

Đạo Sư, kết hợp hai mẩu chuyện, và nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, cha mẹ của ta hiện tại là cha mẹ ta trong quá khứ, còn vua loài cun cút là Ta vậy.

(còn tiếp)

